6.2 [illegible]. h. 56. H.M. 135.

PRVDENTIA·PRÆSTAT
EX·LIBRIS
HEW·MORRISON

NATIONAL LIBRARY OF SCOTLAND

LAOIDHEAN SPIORADAIL.

LAOIDHEAN SPIORADAIL,

LE

DOMHNULL CAMASHRON,

A BHA 'N A MHAIGHSTIR-SGOIL GAILIG
'AN EILEAN UIBHIST.

MAILLE RI BEAGAN LAOIDHEAN LE UGHDARAN EILE.

GLASGOW:
ARCHIBALD SINCLAIR, 10 BOTHWELL STREET.
OBAN: HUGH MACDONALD.

1891.

NATIONAL LIBRARY
B
26 MR
1935
OF SCOTLAND

LAURISTON CASTLE
LIBRARY ACCESSION

CLAR-INNSIDH.

	TAOBH-DUILLEIG.
Roimh-radh,	7
Ailleachd Chriosd,	8
An Aiseirigh agus a Bheatha,	12
Dàn Mu 'n t-Sàbaid,	15
Cruas Cridhe,	17
Cuimhneachadh Taingeil,	20
Iunndrainn nam Bràithrean,	28
Guth o neamh,	32
Am Meangan Cliùiteach,	37
Muinghinn a' Chreidich,	40
An t-Sàbaid Shiorruidh,	42
An Duine Sònruicht',	45
Dòchas a Chreidmhich,	49
Litir Gu Caraid,	53

ROIMH-RADH.

Tha na Laoidhean Spiordail a leanas air an clo-bhualadh agus air an cur a mach ann an dòchas gu 'm bi iad na'm meadhon air math a dheanamh. Tha gach aon de na h-ùghdaran diadhaidh a chuir r' a chéile iad a nis anns an t-saoghal shìorruidh; agus cha 'n 'eil teagamh sam bith againn nach 'eil iad "a' sealbhachadh nan geallaidhean."

Bha iomadh dàn maiseach agus laoidh phrìseil air an deanamh agus air am fàgail sgrìobhta le daoine agus mnathan diadhaidh anns a' Ghàidhealtachd nach deachaidh riamh a chlobhualadh, agus, mar sin, a chaidh gu buileach a chall. Bu duilich na 'n tachradh sin do no laoidhean a tha 'san leabhran so.

B' ann an Raineach, an Siorramachd Pheairt a rugadh 's a thogadh Dòmhnull Camashron, ach bha e ré iomadh bliadhna 'na mhaighstir-sgoil Gàilig 's an eilean Uibhisteach, far an do chrìochnaich e a thurus.

Bha Gilleasbuig Mac Artair, "Am Muilleir Mòr," mar a theireadh iad ris, na dhuine comharraichte 'na latha fhéin ann an Gleann Lìobhann. Tha oghachan dha 'sa' Ghleann, agus an àitean eile de 'n Ghàidhealtachd aig an àm so. A thaobh na mnatha diadhaidh a rinn an laoidh d' an ainm "Am Meangau," agus laoidh no dhà eile, cha 'n 'eil a bheag de chunteas againn, ach gu 'n robh i 'na ball de 'n Eaglais Bhaisteach ann an Raineach.

Bha Donnacha Mac Fhearghais 'na aodhair air an Eaglais Bhaisteach 's an Ros Mhuileach ré ochd agus dà fhichead bliadhna. Chaochail e 'sa' bhliadhna 1882

Bha Eachann Mac' Illeathain, "Eachann Ruadh," mar a theireadh iad ris, ré iomadh bliadhna 'na fhear frithealaidh air ceadha Thobar-mhoire. Bha e 'no dheacon dò 'n

Eaglais Bhaisteach anns a' bhaile sin. Chaochail e o' cheann àireamh bhliadhnachan.

Bho 'n a tha Ghàilig a nis a togail a cinn, agus a tha cuid mhòr de òigridh na Gàidhealtachd air ionnsachadh seinn a réir riaghailtean a chiùil, 's duilich nach cluinnte òrain spioradail aig coinneamhan càirdeal a tha an co-cheangal ri eaglaisean, an àite nan òran dìomhain. Bha an sean luchd aideachaidh a dh' fhalbh ro dhéigheil air a bhi seinn agus a cluinntiun òrain Shìoin; ach cha sheinneadh iad òran dìomhain air chor sam bith, cha mhò a dh' éisdeadh iad ris d' an deòin. Bha an diadhachd aca ni bu doimhne na tha i aig a chuid mhòr de luchd aideachaidh an latha so, agus bha iad ga 'n cumail féin ni bu mhò air leith o 'n t-saoghal.

ALASDAIR DUGHALLACH

An t-Oban,
Mios Deireannach an t-Samhraidh 1891

LAOIDHEAN.

AILLEACHD CHRIOSD.

LE DOMHNULL CAMASHRON.

O, Iosa 's tu tha àillidh !
Mac gràdhach an Athar thu,
'S tu dealradh glòir an Ard-righ,
Thar chàich tha thu beanniachte,
Tha t-ìomhaigh geal is dearg gun smal,
Os cionn gach flath 's tu 's maisiche ;
'S ro ionmhuinn thu do 'n àireamh
Trid gràis a fhuair aithne ort.

'S ro làidir bha do ghràdh dhuinn,
Ged bha sinn ro cheannairceach,
A' gleachd fo bhrataich Shàtain,
'S 'nar tràillean ga leanailt-san,
Fo nàmh gach math gu dian a cath
An aghaidh reachdan Fhlaitheanais,
Gidheadh ghabh thu ar nàdur,
'S gu 'r teàrnadh thug t-anam uait.

'S tu craobh na beatha Shìorruidh,
'S tu 'n ìocshlaint tha 'n Gilead,
A shlànuicheas gach iargain,
'Sa riaraicheas na fineachan,
'S tu 'n fhìonain cheart is ciataich feart,
An criosdaidh meat' ni misneachail,
'S bidh subhachas is slàinte
Gu bràth aig na dh' itheas dhiot.

'S tu grian is sgiath na slàinte
'Toirt blàths' agus solus dhuinn,
'S a dhionas o gach nàmh sinn
Tha 'n trà so a cogadh ruinn,
'Toirt iùil d' ar cois 'nar cùrsa bhos
A chum na fois tha feitheamh oirnn,
Gu bhi gu sìorruidh sàsuicht'
Le d' làthaireachd am flaitheanas.

'S tu n' t-aran beò thug Dia dhuinn,
'S tu 'n ìocshlainte bheannaichte,
'S do dh' anama bochd bhios ìotmhor
'S tu 'm fìor uisg' a leanas iad.
Cha 'n fhàs iad meat' na sheallas ruit,
'Nuair 's cruaidhe 'n gleachd cha 'n fhannaich iad :
'Nuair their thu " 'S leòir mo ghràs dhuit,"
Gach nàmhaid ni criothnachadh.

Uil' iomlaineachd na Diadhachd
Tha 'n Iosa a tuineachadh,
A Ghliocas tha neo-chriochnach
Gu riaghladh a chruthachaidh,
A naomhachd ghlan mar shoills gun smal,
Is fhìrinn tha ro urramach,
A thròcair tha gu sìorruidh,
'Se 'n Triath uile-chumhachdach.

O 's truagh nach robh mi làmh riut,
A ghnà gu bhi g' amharc ort,
'S gu 'n teicheadh uam na sgàilean
Tha 'n tràth so gad' fholach uam,

O thig gun stad 's thoir fuasgladh grad,
'S na naimhdean cas a teannadh orm,
Thoir dearbhadh air do ghràdh dhomh,
'S gun dàil thig mu 'm fannaich mi.

O b' àillidh thu san Stàpull,
'Nuair bha thu 'na' d' leanabh ann,
An déigh do mhòrachd fhàgail,
'S thu 'n trà sin gle aimbearteach,
B 'e gràdh thug ort gu 'n d' fhàs thu bochd,
Thoirt dheòraibh bochd 'o anniseachd,
'S a thoirt dhoibh còir air slàinte,
Ghabh tàir agus an-shocair.

O b' àillidh thu do 'd 'bhràithribh,
'Nuair bha thu a fantuinn leo,
Le d' theagasg caomh ga 'n àrach ;
'S led' làthaireachd cuir gean orra ;
Ro shèimh, 's gach beairt, ri dream gun neart,
Ga 'n stiùradh ceart gun fhannachadh,
Ri cridhe brùite sàraicht'
Bu bhàigheil a bheanadh tu.

O b' àillidh thu fo àmhghair,
An gàradh Ghetsemane,
'S am bròn a thoill do chàirdean
Ri làr ga do theannachadh ;
'Nuair bhrùchd an tuil, do dheòir-sa sruth',
'S do leòn a' ruith gun lasachadh ;
'S ged bha do ghoimh cho cràiteach,
Do ghràdh cha d' rinn lagachadh.

O b' àillidh air crann-ceus' thu,
Fo éire ar mallachdan,
'S le d' fhuil a deanamh réite
Gu 'r n-euceartan fholachadh ;
'S ged bha do chruth air fhàgail dubh,
'S mu d' chreuchdaibh fuil air ragachadh,
Gidheadh, do chloinn na slàinte,
Fo 'n tàir sin bu mhaiseach thu.

O b' àillidh tigh 'nn on bhàs thu,
'Nuair dh' fhàg thu fo 'n talamh e,
'S a bhruth thu ceann an dràgoin
A shàraich cho fhada sinn ;
Mar ghréin gun smal air speur 'san ear,
Ghrad dhùisg thu mach na d' aiseirigh,
Is shiab thu uait an là sin
Gach tàmailt is lag-chuiseachd.

O b' àillidh thu 'n àm fàgail
Na h-àireamh a cheannaich thu,
'S do làmhan togta 'n trà sin,
Gu gràsmhor ga 'm beannachadh—
Bha gràdh 's gach guth, 'o d' bhilibh 'sruth'
'Nuair bha thu riu a' dealachadh,
'S thu dol a suas gu Pàrras,
Gu àite dhoibh ullachadh.

O 's àillidh thu 's na h-àrdaibh,
'S tu àilleagan Fhlaitheanais,
'S thu tagradh cùis do bhràithrean.
'S do ghràdh dhoibh gun charachadh—

'S gach cràdh is crois thig orr' a bhos
Comh fhuilgidh tus le 'n an-shocair,
Is bheir thu dhoibh do làthaireachd,
'Bheir sàbhailte dhachaidh iad.

AN AISEIRIDH AGUS A' BHEATHA.

LE DOMHNULL CAMASHRON.

Tha sgeul prìseil anns a Bhìobull ;
Stéidh na fìrinn tha toirt slàinte ;
Ged a bhàsaich Rìgh na Sìochaint',
Dh' éirich e rìsd, sàbhailte—
Ged bhàsaich Criosd, o 'n bhàs gu 'r dion,
Dh' éirich le sgiamh àluinn e.

'Nuair a chaidh Uan Dé a cheusadh,
Ghabh an treud bho chéile sgànnradh,
'S dh' fhag iad esan sin na speuclair,
Crocht' ri crann-ceus', tàirngichte—
Theich iad, nan leum, do 'n àite féin,
'S dh' fhàg iad leis féin 'n Slànuighear.

Thaisbean Ioseph 's Nicodémus
Dhasan spéis ro mhòr an tràth sin ;
Thug iad e o 'n chrann le chéile,—
'S rinn iad Mac Dhé adhlacadh—
Chuir iad Mac Dhé paisgte' 's an léin',
'S glaiste fuidh 'n eug, dh' fhàg iad e.

Shaoil am bàs, 's an uaigh, le chéile,
Gu 'n d' thug iad fuidh ghéil gu bràth e ;
Ach, an treas là, orra dh' éirich,
'S dh' fhàg e fuidh chreuchd bhàsmhor iad—
Mu éiridh gréin, mhosgail an treun,
'S dh' fhàg e na dhéigh bàsmhorachd.

O 'n a dh' éirich e da rireadh,
'Chum ar fìreanach 'gu bràtha,
Is gu 'm bi e beò gu sìorruidh,
Bidh sinne da thrid sàbhailte—
On 's beò air Triath, gu 'r cùis a dhion,
Bidh sinn gu sìor tearuinte.

Sgeul a 's aoibhnaiche chaidh ìnnse,
Gu 'n do dh' ìrich air a bhàs e ;
Dhearbh e gu 'n robh 'n obair crìochnaicht',
'S ceartas, gu sìor, sàsuichte—
Fhuair ceartas Dhia gach cùis a dh' iarr,
'S an lagh tha le Criosd àrdaichte.

'S ait an sgeul do chreutair dìblidh,
Fhuair an réite trìd a bhàs-san,
An t-urras treun a theachd á prìosan,
'S gu 'n deach e na Righ àrdachadh—
Aig deas làimh Dhé, tha e gach ré
'Seasamh na threun bhràthair dhuinn'.

On a dh' éirich suas an Treun-fhear,
Mar an ceud-ghin do na bhàsaich,

Togaidh e a shluagh na dhéigh leis,
'S bheir e leis féin àite dhoibh—
'S ged bha gun spéid, tàireil fuidh 'n eug,
Bidh iad gu treun, tàbhachdach.

Ged a bha iad dìblidh, suarach,
'Dol 's an uaigh, is snuadh a bhàis orr'
Eiridh iad le gloir neo-thruaillidh,
'S sluigear dhoibh suas bàsmhorachd—
Gheibh iad làn-bhuaidh air bàs is uaigh,
'S tuilleadh cha bhuair Sàtan iad.

Cha chuir cràdh, no leòn, no euslaint,
Galar éitich, no droch càileachd,
'Chaoidh gu sìorruidh iad fuidh éislein,
'S tuilleadh cha teum nàmhaid iad—
Bidh iad gu léir mar ainglean Dhé ;
Cosmhuil ris féin 'n àillealachd.

Cha bhi gort, no tart, no éigin,
Caoidh, no éigheach, ann am Pàras,
Siabaidh e le 'laimh gach deur uap' ;
'S gach mulad, a 's péin, fàgaidh iad—
'S gu bràth cha 'n fheum iad blàths 'o 'n ghréin,
Bith 'n t-Uan na ghréin àluinn doibh.

Comhdaichte gu léir le iomhaigh,
'S iad gu h-iomlan liont' le 'ghràdh-san ;
Bidh iad 'snamh an suaimhneas sìorruidh,
'S an sonas a sìor àrdachadh :

Bidh'n glòir gun chrioch; gheibh leòir gach miann,
Air bòrd le Criosd sàsuichte.

Bidh na càirdean gràdhach, caomhail,
Thug an gaol do 'n Uan a bhàsaich,
Mar ri chéile ann an aonachd,
Gun tuilleadh ach aon phàirtidh ann—
'S gu bràth cha sgaoil na bràithrean gaoil,
Mealaidh iad aon Sàbaid ann.

'S boidheach fuaim nan laoidh 's nan òran
Bhios mar cheòl do 'n chòisridh àghmhor;
'Seinn gun sgios do 'n Trianaid ghlòirmhor;
A thug iad do 'n ghlòir àluinn sin:
'S cha 'n fhàs iad sgìth do 'n àrd cheòl bhinn,
'S mulad cha mhill càileachd dhoibh.

DAN MU 'N T-SABAID.

le Domhnull Camashron.

'Bu duilich e nam fàsamaid mòineiseach,
'N an cailleamaid ar suim do 'n là shònruichte,
Latha àghmhor Dhé dh' òrduicheadh leis féin,
Gu cruinneach 'n ceann a cheil' chum ar fòghlum-ne
Chur cuimhne air a bhàs, fhulangas 's a ghràdh
Thug a nuas á parras chum dòrainn e.

'S tric bhios mi leam féin ro neo-shòlasach,
Co shìneadh mar a tha 's mar bu chòir dhuinn bhi,

'Nuair shealles mi gu geur steach am focal Dé,
Toimhsidh e ar reusain mar ròineagan,
Eiridh mheidh le spàirn 's buailidh i le stàirn
Air an t-sail a 's àirde' tha 'm sheòmaran.

Treòraich sinn gu réidh sa cheum chòmhnard ud,
An cos cheumaibh do threud far 'm bu chòir dhuinn bhi,
Bac do ghràdh an t-saoghail no ni air bith cho faoin
Sinne thoirt a thaobh leud na h-òirlich ás :
Teagaisg sinn ni 's fhearr an òirdheirceas do ghràidh,
An glòirmhorachd 's an àileachd do mhòrachd-sa.

O thoir do d' phòbull féin 'n Solus eòlais ud
Tre 'm feith iad ort gu réidh ann a d' òrduighibh;
Na biodh an dòchas faoin, no caochlaideach mar ghaoth,
Ach stéidhicht' air do ghaol anns na dòighibh so,
Bhi iriosal le blàths, fìrinneach le gràdh,
Cruadalach 's na càsaibh 's an còir dhoibh bhi.

Thoir tuigse dhoibh 's gach ni anns an còir bhi ac'
Thoir aithne dhoibh air t' aithntibh cia glòrmhor iad,
Do chiùineas thoir dhoibh speis 's àicheadh iad iad féin
'S iobairt a chroinn-cheusaidh mar cheòl aca,
A dh' àrdan thoir dhoibh fuath biodh uabhar fada uath,
'S mar naoidhein biodh an luaths dh'ionnsuidh mòrchuise.

O, Saor 'o 'r gliocas féin 'a d' mhòr thròcair sinn,
O 'n 's aithne dhuit 's gach àm meud air gòraiche,
Tearuinn sinn le 'd ghràs mu 'm bi' sinn ann an sàs,
Na bheir a dh' ionnsuidh cràidh agus dòruinn sinn,

Le d' fhocal dean ar stiùr' anns na h-uile cùis,
'S na biodh againn rùn ach mar sheòlas e.

'N t-sàbaid biodh a ghnà na là sòlais duinn,
Biodh t-òrduigheans 'a mhàin na 'n cuilm shòghair dhuinn,
Ar Spiorad dean a ghleus' 's gum feith sinn ort gu réidh,
Ar n-aigne biodh ort féin 's e ar dòchas e,
Gu 'n coimhid thu le d' ghràs sinn gu là a bhràth,
'Nuair thig tiom gu tràigh, 's cha bhi bròn againn.

CRUAS CRIDHE.

le Domhnull Camashron.

Mo thruaighe mi gur a mi tha muladach!
'Se cruas mo chrídh' dh' fhàg fo mhìghean buileach mi,
Ged leugh mi 'm Bìoball leam fhéin na 'n cuideachdan,
Bi 'dh 'n leabhar prìseil mar nì nach buineadh dhomh.

Ged gheibh mi sgrìobht' iomadh fìrinn chudthromach
Mu 'n truailleachd ghràineil tha ghnàth am chuideachd-sa,
Gu bheil mi ghnàth nam chuis-ghràin do 'm chruthadair,
Bi 'dh 'n crídh' mar tha e cho slàn 'sa rugadh e.

Ged bhios mi 'g éisdeachd 'sa leugh' na teachdaireachd,
Mu 'n Uan chaidh cheusadh le làmhaibh pheacairean,
Mar chaidh a reubadh gu geur 'sa lotadh leo,
Cha d' thoir an sgeul uiread 's deur o 'm rosgaibhsa.

'S ged théid mi 'n cùil air mo ghlùn a dh' asluchadh
Airson a ghràis bheireadh blàths is taisleachadh,
Mu 'n gann a dh' fhàgas mi 'n t' àit gu 'm fairich mi
Gu 'm bheil an stàilinn mar bha gun charachadh.

Cha 'n ionnan tha mi sa b' 'àist domh fhaireachadh,
'S na miosaibh bha 'nuair bha làithreachd maille rium,
'S a ghràdh ga m' chrùnadh le drùghadh maireannach,
'S mo chridh 'fuidh 'n dùchd a seinn ciùil gu caithreamach.

Ach dh' fhalbh am blàths sin is thàin' a ghaillionn so,
Tha geamhradh buan 's reothadh cruaidh air m' anamnsa,
'S mar fhaigh mi fuasgladh a nuas gu h-ath-ghoirid,
Gu 'm falbh mo thuar 's anns an fhuachd gu 'n caillear mi.

An sòlas inntinn bha 'n tiom sin maille rium,
O b' fheàrr na mìltean e philltinn fhathast rium,
'Se bhi ga chuimhneach dh' fhàg tinn mi 'n an-shocair,
'S gur i mo mhi-sgoinn dh' fhàg mi cho falamh dheth.

Cha robh mi dìleas a' m' chrìdh 'do 'n charaid sin,
A b' urrainn fuasgladh 's gach cruaidhchas 's allaban,
Ach bha mi gluasad le mòran leannanan,
'S a' cinntinn suarach mu 'n Ti nach mealladh mi.

Bha dia an t-saoghail gach taobh cuir dalladh orm,
A' gealltainn sòlais ro mhòr air thalamh dhomh,
'S bha m' inntinn deònach bhi air a mealladh leis,
Gun suim do 'n ghlòir sin fadheòidh a chaillinn ris.

Bha mi le 'm bheusaibh mi-cheillidh 's amaideach,
Cur campar 's miothlachd air Rìgh nam Flaitheanas,

'S an Ti chaidh cheusadh thoirt réit do 'm 'anamsa,
Bha mi g 'a thréigsinn leis féin 's cha 'n fhanainn leis.

Is bha mo ghluasad mi-shuairc 's neo-cheanalta,
A ghnàth cur fuadach fo 'n cholaman bheannaichte,
An spiorad prìseil le Criosd a ghealladh dhuinn
Cha 'n fhaigheadh aoidheachd le dòigh gu fantuinn leam.

'Se fath mo bhròin a dh' fhàg leoint' is meata mi,
Gun robh mo ghòraich gach lo ga lotadhsan,
Ged 'si a thròcair chum beò o 'n cheartas mi,
Bha air mo thòir chum mo leòn o 'n pheacaich mi.

A léigh nan gràs a tha bàigheil ath-truasach,
Grad sheall le gràdh orm 's le blàths bheir aiteamh orm,
Biodh grian nan gràsan a dears' le feartaibh orm,
'Sa g' aiseag slàint' dhomh o 'n phlàigh ro sgreataidh so.

O Righ a ghràidh, cum rium bàigh mu 'm meataich mi,
Gach là biodh màna na slàint gam neartachadh,
Biodh drùchd o 'n àirde le tlàths ga 'm thaisleachadh,
'S 'nuair thig am bàs O! thoir tàmh a' d ghlacaibh dhomh.

Ma bheir mi éisdeachd le spéis do 'n teachdaireachd,
Gu 'n deach do cheusadh thoirt slàint do pheacairean,
A' t' fhuil tha éifeachd ni feum ma chleachdar i,
'S gach plàigh is eucail bheir geill da feartaibhsa.

Mo dhòchas buadhach 'nuair thig an Teachdaire
A bheir dhomh fuasgladh o chorp a pheacaidh so,
Gu 'm faigh mi suaimhneas bith bhuan a beachdachadh
Air gnùis do ghràidh a ni slàn is dreachmhor mi.

CUIMHNEACHADH TAINGEIL AIR MAITHEAS AGUS TROCAIR DHE.

LE DOMHNULL CAMASHRON.

Nach mithich dhomh bhi tòiseach’
’S a cur air dòigh mo ghuth,
Gu dàn a chur an òrdugh
Do ’n Ti tha dhomh cho maith ?
Do ’n Ti bha riamh cho blàth rium,
’S cho fialaidh rium a pàirteach
Gach caoimhneas agus fàbhar,
O bhroinn mo mhàth ’r gu so.

Ach ’s lag-chuiseach mo chàil-sa,
Gu’n àir’mhinn iad gu mion,
’S nach d’ fhuair mi cumhachd bàrdachd,
Co àrd ’s a bh’ ann o shean,
Gidheadh na ’m biodh a ’m ’thàmh mi,
’S nach tòisichinn ri ’n àireamh,
Gu ’n labhradh clachan sàmhach,
’Us bheireadh tàmailt dhomh.

Nach esan dhealbh ’s a bhroinn mi,
’S a thug do m’ bhuill an cruth ?
’S gu h-iongantach a rinn iad,
’N a leabhar sios ’g an cur ?
’S le gliocas bha neo fhàilneach,
Gach aon diubh chur na àite,
Do m’ anam dheanamh pàilinn,
’S na ghabh e tàmh gu so ?

Nach esan bhuin mi sàbhailt
O 'n àit an robh mi 'n tùs?
'S ghabh cùram bha ro bhlàth dhiom,
'Nuair bha mi air a ghlùn?
Neo-chomasach an trà sin,
Gu taing thoirt airson fhàbhair,
Gidheadh cha d' rinn e m' fhàgail,
Ach chum e ghnàth orm sùil.

'S ged bha mo nàdur truaillidh,
'S an uair sin féin 'na làth 'r,
Cha d' rinn e mo ghrad-bhualadh,
No m' fhuadachadh le bàs,
Ach chum gu caomh a suas mi,
Air m' easbhuidhean a fuasgladh,
'S a cromadh gu ro thruacant'
A chluaise rium 's gach càs.

Thug esan dhomh na càirdean,
A bha ro bhàigheil rium,
'S an àm na h-òig 'rinn m' àrach,
Le cùram blàth 's le suim,
Bha iomaguineach mu m' dhéibhinn,
'Nuair bha mi air bheag céille,
'S nach d' fhàg aig mo thoil féin mi,
'Nuair nach robh géir' a 'm 'cheann.

'S an eutromachd na h-òige,
'Nuair bha mi gòrach faoin,
A' ruith gu dian 's na ròidibh,
Gu dòruinn a bha 'g aom',

Cha d' rinn e buileach m' fhàgail,
Gu dol a dhìth 's a ghàbhadh,
Ach dh' fheuch e dhomh gu càirdeil,
Gu 'n robh mo nàdur claon.

Ged bha mi rag 's an uair sin
Gu bhi toirt cluaise dha,
'S a miannachadh bhi gluasad
'S na slighibh 'n gluaiseadh cach,
Cha d' thug e buileach suas mi,
Mar chreich do 'n chridhe chruaidh sin,
Le m' choguis bhi 'g am bhualadh
Le uamhasan mu 'n bhàs.

Mar so bha 'Spiorad 'strì rium,
'S an fhìrinn tigh 'nn gu m' chluais,
A dh' innseadh dhomh mur striochdainn,
Gu 'm bithinn cinnteach truagh:
Mu dheireadh b' éigin géilleadh,
Oir thréig mo neart gu léir mi,
Le faobh 'r a chlaidheamh gheur sin
Thug e gu treun a bhuaidh.

Ach ge do rinn mi 'n uair sin
De nithe truaillidh sgur,
A cinntinn stuama samhach,
'Us cràbhach ann an cuid,
Bha 'n t-àrdan a bha làthair
Ga m' fhagail dall mu 'n t-slàinte,

Cha b' fhiach leam strìochdadh dhasan,
Gu bhi 'na fhàbhar tur.

Ach thòisich mi da rìreadh,
'Us bha mi strì gu treun,
Fad bhliadhnachan an dìomhain,
'Ga m' fhìreanachadh fein ;
Ach 'nuair a thàin' 'an àithne
Le cumhachd dìtidh m' làthair,
Gu 'n d' fhàs am peacadh làidir,
'S mo dhùil gu bràth chaidh eug.

Ach bheirinn cliù gu siorruidh
Do Dhia a ghràidh 's na sìth,
Nach d' fhàg e mi 's na piantan,
A' glaodhaich "Ciod a ni?"
Ach dh' fheuch e dhomh an Slàn'ear,
'S e uile làn do àilleachd,
Cho freagarrach 's a b' àill leam,
'Us shàsaich esan mi.

Oir fhuair mi ann-san fasgadh
Ro ghasda o gach gaoith,
'Us dìdean bha ro làidir
O 'n doinionn àrd neo-chaoimh ;
Bu shruthan uisge bheò e,
Do m' anam gu bhi 'g òl asd'
Bha fann an gleann nan deur so
'Us ìota mhor 'g a m' chlaoidh.

'Nuair thogadh suas an sgàile
Bh' air fabhrainnean mo shùl,
'S a chunnaic mi co àillidh
'S bha Slànuighear mo rùin,
Mar an crann-ubhaill bha e,
'N sin shuidh mi sios fo 'sgaile,
'S o 'n toradh a bha fàs air
Gu 'n d' fhuair mi slàint 'us iùil.

Tha beannachdan gun àireamh
A 'm Fear mo ghraidh gach àm,
'S e féin ro fhialaidh gràsmhor
Gu bhi ga 'm pàirteach rium,
'Gu 'm buileachadh gach là orm,
Gu m' uireasbhuidh a shasach'
'S iad uile saor gun phàigheadh,
'S gu bràth cha 'n fhàs iad gann.

An Iosa fhuair mi dìdean
O chumhachd dìtidh 'n reachd,
O 'n rinn e le fhuil phrìseil
Làn dìoladh thabhairt seach ;
'S tha 'n Ceartas a toirt sìth dhomh,
O 'n tha e nis làn-riaraicht'
'S do 'n choguis bha ga 'm riasladh
Thug fuil na h-ìobairt tlachd.

'S ged tha mi salach duaichnidh,
'S mo thruaillidheachd ro mhòr,

'S an fhuil so gheibh mi suaimhneas,
'Nuair thig le buaidh i 'm 'chòir ;
'S ged tha mi féin cho gràineil,
Ni 'n fhuil so m' fhàgail àillidh,
Oir 's feàrr i na fuil Abeil,
'S i uile làn do ghlòir.

Thug fhocal dhomh mar lòchran,
Ga m' sheòladh anns gach ceum,
'S b' i sin an oighreachd ghlòrmhor,
'Na 'n deanainn-sa dhi feum ;
B 'e m' focal sin thug beò mi,
'Nuair bha mi marbh gun dòchas,
'S e 'gheallaidhean mo stòras,
'S air leam gur leòir a mheud.

Thug Spiorad Naomh na glòir dhomh,
Le shòlasaibh gu léir,
Le ghràsaibh rinn mo chòmhdach,
Air m' anam beò cur sgèimh ;
A rinn a reachd a sgrìobhadh,
Gu teann a steach a 'm 'chrìdh-'sa,
A soillseach' sùilean m' inntinn,
An fhìrinn gu 'm bu leur.

Thug e dhomh beagan eòlais,
Air àireamh mhòr d' a threud,
'S thug iad do m' anam sòlas,
Nach fhaod mi chur an céill,

'S bu mhiannach leam bhi dlùth dhoibh,
'S gu 'm foillsichinn mo rùn dhoibh,
'S gu 'm faighinn bhi air m' ùrach,
Le 'n comunn cùbhraidh féin.

'S gach co-fhurtachd 'us fuasgladh,
Do m' anam truagh thug e,
Cha chomasach a luaidh leam,
No chur 's an uairs' an céill,
Ach buinidh nàire gruaidh dhomh,
'Us luidhe anns an luaithre,
Mo thaing a bhi cho suarach,
Do 'n Ti o 'n d' fhuair mi iad.

'S ged bha mi gus an uair so,
Ro chruaidh-chridheach 'na làth 'r,
'S mar sheirbhiseach gun tuaiream,
Air bheagan buannachd dha,
Gidheadh cha d' fhàs e gruamach
Le gràin ga m' thilgeadh uaithe,
'S cha d' rinn a ghràdh dhomh fuarach,
Ged bha mo ghluasad cearr.

An uair bhios neòil do chruaidh-chas,
G a' m chuartach' uair air bith,
Thaobh cuirp no an'm' fo bhuaireas,
A dol gu luath air chrith,
Their esan rium " A thrughain,
C 'arson tha thu mi-shuaimhneach,

Gun earbsa ann a d' Bhuachaill,
A dh' fhuasgail ort cho tric?"

"Nach mise féin chum suas thu,
O ghluais thu air an fheur,
'Toirt teagaisg dhuit gu d' bhuannachd,
Le cruaidh-chasaibh bha geur?
'S cha 'n fhàg mi thu 's an uair so,
Gu dol a dhìth gun truas riut,
Ach gabhaidh greim gu cruaidh dhiot,
Gu àm na gruaige léith."

"Bheir mi gach ni bhios feumail,
Dhuit fad do ré 's do chuairt,
An dà chuid biadh 'us aodach,
'Ga d' chumail blàth o 'n fhuachd,
'S cha dean mi chaoidh do thréigsinn,
No d' fhàgail ann an éigin,
Ach bheir tre ghleann an éig thu,
Gu m' làthair féin le buaidh."

'S a nis O', m' anam dùisg-sa,
Gu moladh 's cliù chur suas,
'S gach caraid a tha dlùth dhomh,
Nach meudaich sibh an fhuaim?
'S gach creutair 's am bheil reusan,
Air nèamh no fo na speuraibh,
Nach seinn sibh feadh gach ré dha!
Oir 's airidh e gach uair.

IUNNDRAINN NAM BRAITHREAN.

LE DOMHNULL CAMASHRON.

Mo shoraidh le fàilte a dh' ionnsuidh nam bràithrean
Da 'n d' thug mi mo ghràdh, 's tha mi 'g iunndrainn ;
Bu roimh-bhlas air pàrras bhi mealtuinn 'ur càirdeis ;
'Se mheudaich mo chràdh gun bhi teann oirbh.

O 'n fhuair mi oirbh eòlas an làthaichean m' òige,
B 'e m' aighear 's mo shòlas bhi dlù dhuibh ;
'Nuair bhitheamaid còmhla air làthaichean sònruicht',
Bhiodh m' anam le 'r còmhradh air ùrach'.

Gu 'm b' fhada sia làith leam gu pilleadh an là sin
Chunnaic Iosa a fàgail na h-ùrach,
'S an gnàth leis a làth'reachd a thabhairt d' a chàirdean,
Le sìth 'us le fàilt tigh'nn d' an ionnsuidh.

Bhiodh Maois 'us na fàidhean, 's na Sailm aig Righ
    Dàibhidh,
'S na h-Abstolan gràdhach a cainnt ruinn,
'Us Spiorad na fìrinn le chumhachd a sgrìobhadh
An teagaisg 'n ar crìdh 'bheireadh slàint' dhuinn.

Bhiodh Ceannard ar slàinte air fhaicinn 'na àilleachd,
'S 'na mhaise toirt bàrr air na mìlltean,

Bu bhratach a ghràdh dhuinn, toirt fasgadh 'us blàths dhuinn,
'S mar chùird a bhiodh làidir tri-fillte.

'G ar tarrainn le 'r làn toil 'chur cathan na slàinte,
An aghaidh gach nàmhaid gu dìleas,
'N aghaidh 'n t-saoghail 'us Shàtain 'us miannan ar nàdair,
Tha 'g iarraidh o 'n t-Slàn'ear ar pilltinn.

Bha 'n Salmadair gràdhach, 'nuair bha e 's an fhàsach,
'S e fada o 'n phàilluin 's an tiom sin,
A caoidh gu ro-chràiteach nach robh e mar b' àbhaist,
Le naoimh dol an làthair Dhé Israeil.

Bha aoradh an Ard-Rìgh, an cuideachd nam bràithrean,
Cho taitneach an tràth sin d 'a inntinn
'S gu 'm b' fhearr leis an t-àite bu shuaraich mu 'n phàiluin
Na bhi leis na h-àingidh 'g òl fiona.

Tha taitneis gun àireamh 'us aoibhneas do-ràitinn,
'Us maitheas ro àraidh da rireadh
Aig anamaibh na h-àireamh bhios cuideachd mar bhràithrean,
A' beathach' air màna na fìrinn.

Saill a theach agus àrois ni 'n anamaibh a shàsach',
Bi 'dh Iosa 's a ghràdh na shògh rìoghail,
Bheir neart dhoibh 'us càileachd a coiseachd Ghlinn Bàca,
Gu 'n nochdar na làth 'r iad an Sion.

Gur minic a bha mi cho sona 's a b' àill leam,
'S mo chridhe làn àigh suidhe sios leibh ;
'S ged tha mi an tràth so gun chothrom bhi làimh ruibh,
Mo ghuidhe gu bràth gu 'n robh sìth dhuibh.

O 'n rinn mi 'ur fàgail, luidh aois air mo chnàmhaibh,
Gur bliadhna gach là leam, 's cha 'n ioghnadh,
A' m' aonar am fàsach, gun uisg' ach sruith Bhàbeil—
'Se comunn mo ghràidh tha mi 'g iunndrainn.

Do 'n anam, 's ro bhàsmhor bhi chòmhnuidh am fàsach,
Gun mhuinntir fhuair gràs gu bhi cainnt ris,
Measg dhaoine gun chùram, mi-naomha 'n an giùlan,
Bidh 'n còmhradh 'g ar lùbadh gun taing dhuinn.

Tha 'n sluagh a thaobh nàdair, cho suarach mu 'n
t-Slàn'ear,
'S gur fuathach leo cràbhadh a chluinntinn,
'S na trughain thug gràdh dha ro bhuailteach gus àicheadh,
'S iad 'cuairticht' le gàire an nàimhdean.

Fhuair Peadar a shàrach 'an cuideachd na gràisg ud,
Ged bha e cho làidir 'na inntinn,
A' gealltuinn do 'n t-Slàn 'ear, ged thréigte le càch e,
Nach deanadh es' àicheadh gu dìlinn.

Ach 'nuair thàin 'an deuchainn, och 'laigse a chreutair',
Chuir cailinn *retreuta* gun stri air ;

Le mionnaibh bha déisneach, le mallachdaibh 's breugan,
Gun d' àicheadh e féin Righ nan Righrean.

Tha teagasg ro fheumail o 'n ni so ag éiridh ;
Na 'm biomaid ag éisdeachd gach tiom ris,
Cha bhiomaid ro fhéineil no ealamh a leum
Am measg muinntir nach géilleadh do 'n fhìrinn.

Nis, fheara 's a bhràithre, 's a pheathraichean gràdhach
A gheibh air an t-Sàbaid do 'n fhion-lios,
Na tréigibh an t-àit' am bheil urram an t-Slàn 'ear,
'S na gheall e le làth'reachd a bhi leibh.

Gun bhi, mar dhream àraidh, a seachnadh an àite
'S an coinnich na càirdean tha dìleas,
Ach a meudach 'an gràdh do na cothroman àigh, 's sibh
A' teannadh gach là ris an t-siorr'achd.

Tha gealladh ro ghràsmhor an soisgeul na slàinte,
O bhilibh an t-Slànaighear phrìseil,
Far an cruinnich na càirdean an aonachd 's an gràdh,
Gu 'n d' thoir esan a làth'reachd's a shìth dhaibh.

Gu 'n cumadh an t-Ard-Righ a feitheamh gach là sibh,
Gus an d' thig e thoirt a chàirdean d 'a rìoghachd,
'Ur lòchrain 'n 'ur làimh agus ola neo-ghann,
Agus crioslaicht 'gu teann biodh 'ur n-inntinn.

Mo bheannachd, 's an àm, le cloinn Shioin 's gach ceàrn,
A fhuair eòlas na slàinte tha 'n Crìosda,

A chumas an ceann, 's a ni fuireach ris teann,
Air an cumadh le saimpleir na fìrinn.

Dhuibh a nis aig a cheann, bheir mi earail a' m' rann,
Bithibh fearail gach àm 'us na strìochdaibh :
Cumaibh 'n creidimh gu teann fhuair an eaglais o 'ceann,
'Us na géillibh do phuing ach an fhìrinn.

GUTH O NEAMH

LE DOMHNULL CAMASHRON.

An cluinn thu, anaim, an cluinn thu,
An cluinn thu idir, nach cluinn thu,
An cluinn thu, anaim, nach cluinn thu,
An guth tha o nèamh ad ionnsuidh ?

Oir tha thu gach mionaid le cabhaig a' triall,
Gu cathair a' Bhreithimh 'thug bith dhuitse, Dia,
'S ma tha thu gun chùram mu 'n chùis so ort riamh,
O ! 's mithich dhuit ciall nis ionnsach'.

Ged tha thu gun chùram tha d' ùine a' triall ;
'S O ! 's goirid do latha gus 'n luidh ort a' ghrian ;
'S ma ghlacas am bàs thu ad nàmhaid do Dhia,
'S iad lasraichean dian do chuibhrionn.

Tha Dia ann a fhirinn ag innseadh gach là,
S a' pheacadh gu 'n d' ghineadh thu 'n innibh do mhàth'r,
'S gu bheil thu 'thaobh nàduir ro ghràineil 'n a làth'ir,
'S gur leanabh do 'n bhàs thu cinnteach.

'S gu bheil thu o d' òige a' stòradh dhuit féin,
Dian chorruich Iehòbha tha 'n tòir ort 's gach ceum,
'S tu 'bristeadh gun sòradh lagh glòrmhor nan nèamh,
'Bheir mallachdan Dhé 's gach linn ort.

Nach cluinn thu 'Iehobhah, àrd mhòr-breitheamh an t-saoghail,
Bho lasraichean Shinai ag innseadh do dhaoin',
Gur mallaicht' gach aon 'ni o àithintibh-san claon',
'S nach coimhlion gach aon ni th' annta.

Nach cluinn thu 'Cheud àithne a ghnàth riut ag ràdh,
Gun Dia sam bith eile bhi agad 'n a làth'ir;
'S am faod thu le fìrinn 'n a fhianuis a ràdh,
Nach d' rinn thu o 'n àithn' so tionndadh?

Nach cluinn thu an Dara a' sparradh gu teann,
Gu 'n lean thu 'n dòigh aoraidh thug Dia dhuit 's gach àm,
Gun aomadh le cleachdadh, no reachd a tha cam,
Nach fhaigh thu o 'laimh 's a' Bhiobul?

Tha 'n àithne so 'dìteadh nan iomhaighean faoin,
'Us dhuinn a bhi strìochdadh do innleachdaibh dhaoin';

'S tha focal na fìrinn ag innseadh gu saor
Gu 'n sgriosar luchd-aoraidh iodhail.

Nach cluinn thu an Treas té a' bacadh nam mionn,
Ainm Dhé thoirt an dìomhain 's gach uil' anacainnt ;
'S mar robh thusa faic'lleach mu d' fhoclaibh 's gach àm,
Do 'n Dia th' os do chionn bheir cunntas.

Tha 'n Ceathramh ag àithneadh gu 'n naomhaich thu 'n là
A bheannaich an Tighearn, 's gu 'n gabh thu air tàmh ;
Gu 'm builich thu d' ùine, 's a' chùil 's am measg chàich,
'Toirt ùmhlachd do Ard-rìgh Shioin.

'S cha 'n fhaod thu bhi tighinn air bruidhinn mu 'n
t-saogh'l.
No 'riarachadh t' fheòla le sòlasaibh faoin,
No 'caitheamh na h-ùine ri sùgradh mi-naomh,
A 's Breitheamh chloinn daoin' cho teann ort.

Tha 'n Cuigeamh ag iarraidh gu 'n ìoc thu a ghnàth
An t-urram 'tha dligheach do d' athair 's do d' mhàthair,
Gu 'n toir thu dhoibh ùmhlachd le dùrachd 's le gràdh,
Ma 's miann leat fad làith' gun teanndachd.

Tha 'n Seathamh ag iarraidh nach tog thu do làmh
Gu 'bheatha thug Dia dha a bhuintinn o d' nàmh ;
A 's measar mar mhortairean uile là bhràth,
Gach aon a bheir àit' do ghamhlas.

Tha 'n t-adhaltras bacte 's an t-Seachdamh a rìs,
'S gach nì a tha truaillidh an cleachdadh 's an crìdh',
'S tha 'm focal ag innseadh gu 'n tilgear a sìos,
Gu truaighe gun chrìoch luchd neo-ghloin.

Tha 'n t-Ochdamh a' bacadh na gad'achd do dhaoin',
'S an ni sin nach buin duit a chumail dhuit féin ;
'S ma 's toigh leat do nàbaidh na lughdaich a mhaoin,
Ach saothraich 's na fàs ad lunndair.

Tha 'n Naoitheamh a' dìteadh bhi 'g innseadh nam breug,
No mi-chliù a sgaoileadh air aon tha fo 'n ghréin ;
'S tha 'n fhìrinn ag innseadh gu'm bi luchd nam breug,
An ionad na péin, fo chuibhreach.

Tha 'n Deicheamh ag iarraidh nach miannaich thu 'd chrìdh'
An t-àit' aig do nàbaidh, 'bhean àillidh, no mhaoin ;
'S an cuibhrionn thug Dia dhuit, leis riaraicht' gu 'm bi,
Le cumail riut bìdh a 's cudaich.

'S e 's suim do na h-àithntibh ar gràdh thoirt do Dhia,
Le 'r cridhe 's le 'r n-inntinn gun chlaonadh 's gun ghiamh,
'S ar gràdh thoirt d' ar nàbaidh a ghnàth mar dhuinn féin,
'S nach dean sinn aon bheud a chaoidh dha.

'S am faod thu le misnich a nis rium a ràdh
Gu 'n d' ghléidh thu gach tiota, gach reachd, agus àithn' ;

Nach d' rinn thu riamh peacadh an cleachdadh no 'n gnàth,
'S nach eagal leat bàs no ganntair?

Ach ma tha 'n fhianuis 'chuir Dia ann ad chrìdh',
Ag innseadh mar tha dhuit, gu 'n deachaidh tu clìth,
O! 's mithnich dhuit teicheadh gu teasraiginn Chriosd,
'S na lasraichean sìorruidh teann ort.

Ach, anaim, nis pill rium a chluinntinn an Sgéil
'Thug sòlas do mhìltibh 's na linnibh o chéin,
'S gu 'n d' thugadh 'n a ìobairt an Ti so, Uan Dhé,
'S na chreideas an sgeul bidh slaint' ac'.

Tha naidheachd ro phrìseil 's a' Bhiobul so fior,—
Gu 'n d' bhàsaich an Iobairt a dhiol ceartas Dhia;
'S ma chreideas tu 'ni so 's leat fìreantachd Chriosd,
A 's maithear gu sìorruidh t-aingidheachd.

'S ma dhiùltas tu 'n Tì so tha 'n fhìrinn ag ràdh
Nach fàgar dhuit ìobairt gu d' dhìonadh o chràdh;
Ni mallachd na Trianaid gu sìorruidh ort tamh,
Gu d' chumail an sàs 's na piantaibh.

◆

AM MEANGAN CLIUITEACH.

LE MRS. CAMASHRON, AN RANNOCH.

O bhonn Iese bhrist a mach
Am Faillein gasda ùr,
Fìor chrann uaine, taghta, luachmhor,
'S airidh e air cliù ;
Meangan uasal, torrach, buadhar,
'S e gach uair fo dhriùchd,
A gheugan dosrach sìnte suas,
'S iad tarruing uaithe sùgh.

So an Crann am measg nan crann
Air àrdachadh gu mòr,
Faillein sùghar, maiseach, cùbhraidh,
Taitneach, ùror, òg.
Aluinn ciatach, 's e ro sgiamhach,
Miannaicht' air gach dòigh,
Gun fheachd no fiaradh ruaidh no crionadh,
Gun ghaoid, gun ghiomh, gun ghò.

Meangan prìseil, miann na frìthe,
'S e gu dìreach 'fàs,
E air sìneadh mach a gheugan,
'S iad gu léir fo bhlàth,
Nach mothaich tart ri àm an teas,
Nach searg 's nach crìon gu bràth,

Aig uisge sèimh tha e a tàmh,
'S cha tiormaich mheud an traisg.

Tha amhuinn fhìorghlan ruith m 'a chrìochaibh
Do 'n fhior-uisg shoilleir bheò,
Cur subhachais an cridh' gach aon
A gheibh dhi taom r'a òl,
Tha slàint 'as ùr 'na dhuilich chùbhraidh
Dh' anam bruit fo leòn,
Beatha 's ìoc-shlàint dhoibhs 'fo 'n iarguinn,
'S dream gun lùths gheibh treòir.

Meangan cliùiteach 's e air lùbadh
Le ùr-mheas chum an làir,
Toirt toraidh trom gach àm 's a bhliadhn',
'S gu sìorruidh a toirt fàis,
Tha e brìoghar 's mòr a mhillseachd
Do gach linn 'us àl,
'S gach eun tha glan am measg na coill,
Gheibh iad fo 'n chraoibh so sgàil.

Crann ro thaitneach sgaoil ro fharsuinn
Mach o chuan gu cuan,
'S ann fo sgàile gheibhear fasgadh
Taitneach do luchd-cuairt.
Tha àirde ruigheachd chum nan nèamh,
'S thar nèamh nan nèamh a bhuaidh,
Tha mhaise 's àillsachd a toirt bàrr
Air gach crann dh 'fhàs a suas.

Crann ro bhrìoghar e da rìreadh,
O 'n sruth mìlltean buaidh,
Ni 's mills 'gu mòr na mhil 's na cìribh
Tha 'n ìoc-shlaint a thig uaith,
Tha sruithean sòlais ruith gach lò uaith ;
Do 'n anam leòinte thruagh,
'S na h-uile h-aon a ni dhiubh òl,
Bidh aca sòlas buan.

Crann ro luachmhor nach gabh gluasad,
'S nach luaisg an doinionn àrd ;
Cha dean stoirm a fhreumhan fhuasgladh
'S cha chaill e shnuadh no bhlàth.
E suidhichte air sléibhtibh Israeil
Le làimh an Ti a 's àird ;
'S cha téid am feasd a ghearradh sìos,
No chaoidh a spìon' ás àit.

An crann a 's rìomhaich o 'n stoc as rìoghail
Tha 's an fhrìth a' fàs,
Gach crann 's an fhrìth a tarruing brìgh uaith,
Neart 'us sùgh gach là,
Fo dhubh'r a gheugan gheibh na feumaich
Beatha réite 's blàths,
Fo sgàil a thròcair thig gach seòrsa,
'S bidh iad beò gu bràth.

'S e 'n sgeul a 's prìseil chaidh riamh innseadh,
'S e na fhìrinn bhuan,

Gur e an Tì so Righ nan Righrean,
Sìth 'us glòir a shluaigh.
Strìochdaidh cinnich dha 'us treubhan,
'S bheir fo ghéill gach sluagh,
'Us slòigh nan nèamhan bheir gu léir dha
Urram 's géill bith-bhuan.

MUINGHINN A CHREIDICH.

LE Mrs. Camashron, an Rannoch.

'Se Dia mo charraig 'us m 'adharc shlàinte,
Mo thùr àrd 'us mo dhìdean treun,
'Se m' Fhear-saoraidh e o gach ainneart,
Mo sgiath 's mo lann e, ris earbam féin.

'S e mo chobhair anns gach àm e,
Mo thargaid dhìon 'us mo dhaingneach féin,
'S e an Ti anns am bheil mo dhòigh-sa,
Cuspair dòchais a shluaigh gu léir.

'S e ni fuasgladh dhoibh anns gach teanntachd,
'S a bheir o làimh mar a chì e 'm feum ;
'S caraid e a 's dlùithe na bràthair,
Do na ghràdhaicheas e gu leir.

An Ti thug Aon-ghin Mhic mar éiric
Airson réite a mhuinntir féin,
Nach toir e dhoibh gach nì 'na dheagh-ghean,
'S an ceil e ghràs orr 'an àm am feum ?

Anns gach trioblaid agus deuchainn,
Bidh e dhoibh 'g a fhoillseach féin,
Bidh e maille riu ann an sè dhiubh,
'Us anns an t-seachdamh cha dean e 'n tréig.

Cha dean e 'n tréigsinn no am fàgail,
O na ghràdhaich e iad o chéin,
Ach bidh e ghnàth leo trìd an fhàsaich,
'S cha dean am bàs an cur o chéil'.

Bheir e féin 'na uchd gu sèimh leis
An dream sin dhiu a bhios lag 'us maoth—
Us ni e 'm beathach 'le bainne fior-ghlan,
A chum 's gu 'm fàs iad n 'an creidimh naomh.

Togaidh e iad air a ghuaillibh,
Anns gach cruaidh-chas agus leòn,
'Us ni e 'n treorach 'trid ghlinn Baca,
'S an iota chasgadh le uisge beò.

Bidh e 'na dhìdean o gach stoirm dhoibh,
'Us 'na fhasgadh o 'n doinionn mhòr,
Ged chlisg na sléibhtean 's ged bheuc na cuantan,
Cha tig aon fhuathas dhiu sud 'n an còir.

Ged thig na tuiltean agus bualadh,
Tonnan uaibhreach o gach taobh,
Bidh am bunaits' a ghnàth gun ghluasad,
A mairsinn buan gu saogh 'l nan saogh 'l.

AN T-SABAID SHIORRUIDH.

LE MRS. CAMASHRON, AN RANNOCH.

Ciod i an fhois tha co mòr r 'a miannach,
D' an goir am Biobull an t-Sàbaid shiorruidh ?
Is ceist ro chruaidh sin 's cha 'n eòl dhomh briathran
A labhras sòlas na Sàbaid shiorruidh.

Cha bhuin an fhois so do mhuinntir dhiomhain,
Tha leis an t-saoghal so air an riarach,
Nach 'eil a ceusadh na feòl 'le miannan,
'S e bhuineas dhaibhsan dian-pheanas siorruidh.

Ach buinidh i do chloinn na Trianaid,
Fhuair sealladh trath air an cunnart siorruidh,
Bha air an sàrach 'us air am pianadh,
Gus an d 'fhoillsich gràs agus caoimhneas Chriosd i.

Is mor an t-ioghnadh an fhois tha siorruidh,
Cha 'n 'eil fior chainnt orr' oir tha i diomhair,

Anns an fhois so cha bhi neach diomhain,
Cha 'n fhaigh iad clos, ach is fois gun sgios i.

So fois o 'n t-saoghal agus o 'n diabhol,
'Us fois o 'n fheòil 'us a h-ana-miannaibh,
'Us fois o 'n pheacadh 's o chiont' gu siorruidh,
O 'imcheist inntinn 'us o gach pianadh.

'S a chum an fhois so a dheanamh priseil,
'Na cois bidh leanmhuinn àrd aoibhneas siorruidh,
Chuireas gu h-iomlan gach crois air di-chuimhn',
'Sa ni le h-aoibhneas gach gnùis ro sgiamhach.

An àite euslàint thig slàint neo-chriochnach,
'S an àite laigse thig luths ni miorbhuil,
'S an àit na h-armachd a bh' air a Chriosduidh,
Bidh ceòl 'us clàrsach 'us caithream shiorruidh.

An àit luchd-seòlaidh bidh làth' reachd Chriosd ann,
O 'n tig àrd-fhòghlum an eòlais dhiadhaidh,
'S an àite teampuill bidh glòir na Trianaid
A ni le sòlas gach cridhe lionadh.

A Thi ro ghlòrmhor nis deònaich m 'iarrtus,
Air sgàth 'n Fhir-Shaoraidh 's an d' fhuair thu riarach,
Dubh ás mo pheacaidh tha sgreataidh lionmhor,
'Us dean an tilgeadh an cuan do dhi-chuimhn'.

Thoir orm gu 'n gluais mi a réir na riaghailt,
A dh' fhàg thu sgriobht' againn ann ad' bhriathran,
Gu 'n cuir mi cùl ris na nithe diomhain,
'S gu 'n toir mi gràdh do na nithe siorruidh.

'S bidh so 'na earlais gu 'n seas mi d' fhianuis,
Am measg nan slògh sin tha soillseach sgiamhach,
Seinn Aleluia gun fhois gun sgios duit,
Far nach tig oidhche no ceann na bliadhna.

AN DUINE SONRUICHT'.

le Gilleasbuig Macartair, an Gleann-liobhann.

Thachair ormsa duine sònruicht',
'S thòisich e air cainnt rium,
'Us thuirt e rium gu robh mi gòrach,
'S gu robh mo sheòrs' air aimhreit,
Nach robh agamsa ach bòilich,
'Sa bhi cur cleòc 'air aing 'eachd,
'S gu robh mi dìteadh dhaoine còire,
'S a togail mòran còmhstri.

Ach fuirich beagan, 's leig leam tòiseach',
'S feòraicheam dhiot aon ni ;
C' uin a thàinig thu gu eòlas
Air tròcair chinnteach Dhaibhidh ?
No c 'uin a thogadh dhiots 'an còmhdach
Th 'air gach seòrs' 's a dhall iad ?
No c 'uin a fhuair thu Spiorad dòchais
Gu bheil do chòirsa slàinteil ?

"Chunnaic mise daoine còire,
Chòmhnuidh anns a ghleann so
Cluich air cairtean 's gabhail òran,
Agus mòran dannsaidh,
Bha iad iochdmhor, 'deanamh tròcair,
Air òigridh agus seann daoin,
Cha bhiodh ann ach an t-aon seòrsa,
'S bhiomaid còmhla 'n aon àit."

'S fhad o 'n chuala sinn an sgleò so,
Bhi deanamh bòsd á sinnsir ;
Cha 'n iad a th' againne 'g ar seòladh,
Ach Peadar, Pòl, 's an t-Sean-Tiomn',
Tha iad uile tigh'nn gu còrdadh,
"An inntinn fheòlmhor 's nàimhdeas,"
'S ma bhios sibhs' leath 'air 'ur treòrach,
'S dòruinn bhios na ceann duibh.

"Cha mheall thu mise le do bhòilich,
Ge bòidheach do chainnt rium,
An glice thusa na luchd-fòghluim,
Labhras mòran chainntean ?
Theagaisg iad mise o m 'òige,
'S do m' dheòin cha dean mi tionndadh
Gu creidimh nach 'eil ach a tòiseach',
'S gun mhòran a bhi ann dhiubh."

'S eagal leam gur tus 'tha gòrach,
'S gur e do sheòrs' 'th 'air aimhreit,
Bho 'n tha d' earbsa á luchd-fòghluim
Labhras mòran chainntean ;
'S ann tha 'n t-slighe dh 'ionnsuidh sòlais,
Deir Iehòbhah, aimhl'ean,
Tha cluich air cairtean, dannsa 's ceol,
Bac' mòran theachd d 'a h-ionnsuidh.

"Bidh sinne 'g ùrnuigh 's a leughadh,
'S dol a dh 'éisdeachd searmoin,

Tha sinn fìrinneach 'n ar roinn
'S ri bochdaibh caoimhneil càirdeil ;
Gheibh sinn baisteadh agus pòsadh,
'S suidh' aig bòrd mar 's anns 'leinn,
Sud an creideamh bh 'aig ar seòrs'
Bha measail, còir 'us ainmeil."

Ach mur beirear duine risd
Tha 'n Slànuighear a dearbhadh,
Nach faod iad dol a steach d 'a rìogh'chd,
No fàbhar Dhé a shealbhach.
Cha dean d 'fhìreantachd-sa feum,
No slàint thoirt dh 'ionnsaidh d 'anama ;
Oir 's gràinealachd am fianuis Dé,
Mar stéidh na rinn thu ainmeach'.

"Is beag orm gach aon de d 'sheòrs',
Le 'm bòilich mu ath-ghineamhuinn ;
Bha ar n-athraichean 'n an daoine còir,
Gun tuigs' air deò m 'a timchioll ;
'N an dìchioll féin chuir iad an dòigh,
'Us theagaisg dhoibh an sinnsear,
Gu 'n deanadh Iosa suas an còrr,
'S gu 'm biomaid beo gu cinnteach."

Ar dichioll féin 'us ùmhlachd Chriosd,
Gu siorruidh cha ghabh tàladh,
Cha roinn e ghlòir ri neach fo 'n ghréin,
Bhiodh sud 'na mhasladh dhasan.

"Tha 'n obair crìochnaicht" 'deir e féin,
Tha ceartas leatha riaraicht',
'S an ti a chreideas, teàrnar e,
'S gu bràth cha 'n fhaic e pianntan.

"Ruithidh sibhse chum 'ur dion
An còmhnuidh dh 'ionnsuidh Bhiobuil,
Air ùghdaran 's luchd-teagaisg fior,
Tha 'ur seòrs' a deanamh dìmeas,
Oir dh 'éirich aimhreit agus strì,
Ri 'r linn air feadh na tìre,
A' tarruinn pobuill as 'ur déigh,
Air falbh o chreud an sinnsear."

Bho 'n 's e teagasg a chroinn-cheusaidh
An ni thug dhomhsa sòlas,
Dò ughdaran cha toir mi géill,
No idir do luchd-fòghluim.
Ged chaidh na sinnsear ás an déigh,
Cha dean sud éifeachd dhomhsa,
Ach leannaidh mise focal Dé,
Oir 's ceum e tha ro chòmhnard.

DOCHAS A 'CHREIDMHICH.

le Donnacha Mac fhearghais,

's an ros mhuileach.

Gur tric mi 'n so fo leòn
Ann am fàsach brònach airsnealach,
'S mo chridhe làn do thruailleachd
'S nach fhaigh mi buaidh le cabhaig air,
Am maith sin a bu mhiann leam
Nach fhaigh mi seòl gu dheanamh,
'S an t-olc sin nach bu mhiann leam
Gur cianail mi gach latha leis.

Ged gheibhinn sìth air uairibh,
Tha 'n truailleachd so co leanailteach,
'S gu 'n goid i uam mo shaorsa,
'Nuair shaoileas mi nach caraich i,
'Nuair sheallas mi na dhéigh sin
Air Iobairt a Chroinn-cheusaidh,
Bheir sin dhomh sìth nach tréig mi
'S gach ceum a ni mi leanailt-san.

Tha innleachdan aig Sàtan
A chum mo chràdh 's cha 'n ainneamh leis,
Tha shaighdean annam daonnan,
'S iad air gach taobh 'g am lagachadh ;
Ach gheibh mi buaidh gu seòlt' leis
Na h-airm a dh 'innis Pòl duinn,
Le sgiath 'us claidheamh còmhraig,
'S mar chlogaid dòchas Fhlaitheanais.

Ged tha mi lag an tràth so,
Ni e le ghràs mo neartachadh
Tha feartan pailt 'na bhàs-san
Bheir slàint' do m 'chridhe airsneulach
'S o 'n 's coigreach mi 'san fhàsach
Tha m 'aigne triall do 'n àros,
'S am faic mi glòir an t-Slàn'ear
'S ath 'raichear gu choslas mi.

'N sin bidh gach gealladh prìseil
Tha sgrìobhta air an coimhlionadh,
'Nuair gheibh mi seilbh 's an rìoghachd
'S am faigh mi sìth bhios maireannach ;
'Nuair bhios mo thurus crìochnaicht',
Gach trioblaid théid air dì-chuimhn',
'S gach deuchainn choinnich riamh mi,
Cha tig gu sìorruidh m 'aire ann.

Ged tha mi bhos 's an fhàsach,
Ro ànnraiteach air allaban,
'S e so mo dhòchas làidir,
An déigh gach cràdh tha tachairt orm,
Gu 'm faigh mi seilbh 's a ghlòir sin
A bheir dhomh slàint' 'us sòlas,
Bhi seinn air cliù a mhòrachd,
Le òighean òirdhearc Fhlaitheanais.

Théid mi thar amhuinn Iordain,
An dòchas ris an fhearann sin,
Anns am bheil fois 'us sòlas,
'Us glòir a tha ro mhaireannach,

Mo nàimhdean bidh fo m' shàiltean,
'N uair gheibh mi buaidh 's an là sin,
'S bidh m' anam air a shàsach',
'S gu bràth cha bhi mi ainniseach.

Cha bhi bàs ni 's mò ann,
No cràdh, no leòn, no allaban,
Cha bhi truailleachd nàduir
'S an àros sin a' beantuinn rium,
Ach fàgaidh mi 's an uaigh iad,
'Us éiridh mi le luath-ghàir,
'Us chì mi 'n Tì a bhuadhaich
Air bàs, air uaigh, 'us an-shocair.

Tha craobh na beatha fàs ann,
'S gu bràth cha bhi mi acarach,
Tha tobar slàint' nach tràigh ann,
'S cha 'n fhàilnich mi le tartmhorachd,
Gheibh mi crùn do ghlòir ann,
'Us trusgan 'ni mo chòmhdach,
'S o 'n mhaireas Dia 'n a thròcair,
Mo stòras bidh e maireannach.

'N uair gheibh mi seilbh 's an oighreachd,
Gur aoibhinn leam an sealladh sin,
'Nuair chì mi gnùis an Tì sin,
A cheannaich mi o 'n mhallachadh,
Oir ged a leag iad sìos e
'S an duslach gu ro ìosal,

NATIONAL LIBRARY OF SCOTLAND

Chaidh àrdachadh gu sìorruidh,
Aig deas-làimh Rìgh nam Flaitheanas.

Tha ghrian an còmhnuidh soillseach,
Le aoibhneas air a' chathair sin,
Cha bhi oidhch' ni 's mò ann,
Ach sòlas glòirmhor, dealarach,
'S e Dia e féin a soillse,
'S ni e gach cridhe aoidheil,
'Us bidh gach beul a' seinn da,
Le co sheirm aoibhneach, chaithreamach.

Gach deur bhios air mo ghruaidhean,
Ni Triath nam buadh a ghlanadh dhiom,
'Us m' aghaidh ni e ungadh,
'S ni oladh chùbhraidh maiseach mi,
'S gu suipeir bainns' an Uain,
Ni e m' fhàilteachadh le luath-ghàir,
'Us cha tig olc no buaireadh,
No cràdh, no truaigh' a' m' rathad ann.

'N sin slàn le cuilbheart Shàtain,
'Us slàn le cràdh 's le fulangas,
'Us slàn le truailleachd nàduir,
Gu bràth cha phill iad tuilleadh rium,
Slàn le dragh an t-saoghail,
Thoil-inntinn agus fhaoineis,
Gu bràth cha tig a' m smaointeau,
A chum mo shaorsa mhealladh uam.

LITIR GU CARAID AN CANADA.

LE EACHUNN MAC 'ILLEATHAIN, AN TOBAR-MHOIRE.

An Tobar-mhoire dh' fheuch mi
Ri rian chuir air na facail so;
An litir ni mi briathran
Le riaghailt chur an rannaibh dhuit;
An deicheamh là de 'n bhliadhna,
Aon mhìl' agus ochd ciad,
'Us dà fhichead agus sia-deug,
'S mi 'miannachadh 'bhi labhairt riut.

Mo ghaol ort fhéin a bhràthair,
'S tu tha mi 'g ràitinn, Alasdair,
Bu mhath leam a bhi làimh riut,
Ged 's ann a tha mi fada uait;
Tha eòlas agus càirdeas
Ga m' cheangal ann an gràdh riut,
'S cha d' fhuair neach eil' an t-àite
A' m' aignibh blàth a bh' agadsa.

Ged tha sinn sgart' an tràth so,
Cha 'n 'eil aon àrach againn air;
Mur coinnich sinn 's an fhàsach,
An àiteigin an Canada,
Gu bheil mo dhòchas làidir,
An déigh an saoghal-s' fhàgail,
Gu 'n coinnich sinn am Pàrras,
'S an sin gu bràth cha dealaich sinn.

Gur soilleir h-uile là dhuinn,
Nach àite so gu fantuinn ann ;
Ged leigeadh daoine tàmh dhuinn,
Cha 'n fhàg am bàs ann fada sinn:
Ach tha tir Chanàain
'Na rioghachd shona àghmhor,
'S theid sinne suas gun dàil innt',
'Us tha i làn de bheannachdan.

'Si sud an rioghachd àluinn,
'S a bheil luchd àitich-mathasach,
Cha 'n fhaighear uachd' rain stràiceil,
A' spùineadh chàich le an-iochd innt' ;
Cha 'n fhaic iad maoir le bàirlinn,
'S cha 'n fhaobhaichear le màl iad,
'S cha 'n fhuadaichear o 'n càirdean,
An sluagh a 's àbhaist tathaich innt'.

'S ma theid daoin' uaisl' an àit-s' innt',
Cha ghnàthaich iad na cleachdaidhean,
Cho'-lion thaobh nan càirdean,
A sgànnr, iad as na bailtean so.
Oir caochl' ar staid 'us àbhaist,
Gach duine theid do 'n àit' ud,
Mar mheudaichear an àireamh,
Bidh saibhreas chàich a' pailteachadh.

O 'n 's dùthaich i tha luachmhor,
'Se uaislean tha air fad innte,

Ged bha iad bochd 'n an truaghain,
  Mu 'n d' fhuair iad ann an gealladh i ;
Cha luaithe rinn iad gluasad,
  A dh' imeachd air a tuairmeas,
Na chunnaic iad dhi tuaileas,
  'S a fhuair iad oirre barantas.

O 'n thugadh dhaibh mar earlais,
  An seud a dh' fhàg a mhais' orra,
'S a chuir an Spiorad seul orr',
  'Us obair ghréis le ealantachd,
Tha iomhaigh 'n Athar nèamhaidh
  Aig inns 'an daimh r 'a Cheud-ghin,
'S gur oighreachan air féin iad,
  'S tha ainm an Dé 's a chaithreach orr'.

Cha teid aon pheacach gniomha,
  A steach do thir Emanuel,
Ach a mheud 's a dh' inndrinn,
  'Na rioghachd air an talamh dhiubh ;
Ged gheibheadh iad dol innte,
  'S iad nàdurra, neo iompaicht',
Bhiodh fuath aca d' a h-iochd' rain,
  'S bhiodh glòir an Righ 'na peanas dhoibh.

Nach truagh g' bheil sluagh 's an fhàsach,
  A ghléidh a chàisg gu fasanta,
Cur suarach meas Chanààin,
  Ged a thug Cáleb bagaid as ?

Ach 's math gu 'n theich o Phàraoh,
  Clann bheag a lean an àirce,
Nach riaraich cneamh an càileachd,
  'S am miann air àlmoin Phalestin.

Cha 'n e 'n Canàan talmhaidh,
  Ged b' anabarrach am fearann e,
Mu 'm bheil mi 'n tràth so 'seanachas,
  Oir b' anfhann e mar fhaileas air ;
Ach 'si an rìoghachd dhealarach,
  'S 'bheil Iosa 's a luchd-leanamhuinn,
'S an d' fhàgadh fois d' an anamaibh ;
  'Se aon d 'a h-ainmibh, *Flaitheanas.*

Ma thug e còir 'na ghràdh dhuit,
  Air tìr na Sàbaid mhaireannaich,
Tha fad os cionn gach àmhghair,
  Tha nàdurra do 'n bheatha so ;
'S ann agad tha 'n ceanfàth air,
  Bhi togail dha Hosàna !
'S a seinn air cliù a ghràis 'thug,
  A leith'd a dh' àit a nasgaidh dhuit.

'S nach fhiach feitheamh sàmhach,
  A' cleachdadh gràis na faighidinn,
Ged bhiodh do thurus cràiteach,
  Troimh 'n àit' a th' air a mhallachadh ?

Thig beannachdan o 'n Ard-righ,
  'Us comh-fhurtachd à shlàinte,
Tre 'm mothaich thu a làth' reachd,
  'S a suas a thàirneas d' aigne leis..

Ged tha thu fad o d' chàirdean,
  'S do bhràthair ged a dhealaich riut,
O 'n fhuair thu creideamh Abr'aim,
  Tha Dia a ghnàth 'n a charaid dhuit;
'S mar thug e tomhas slàint' dhuit,
  A chosnadh d' arain làthail,
Cha treigear leis gu bràth thu,
  Gus 'n toir e sàbhailt' dhachaidh thu.

Na meas mi motha 's dàna,
  Ged nochd mi 'chàch mo bheachdan ort,
Ma dh' fhìreanaich saor ghràs thu,
  Cha nàraichear le ceartas thu;
Biodh agad misneach làidir,
  Tha d' fhiachan uile pàighte,
Air d 'Urras cha d' thig fàilinn,
  Na rinn 's na tha e, 's leatsa sin.

Na biodh do shùil a' d' dhéigh air,
  An Eiphit ris na dhealaich thu,
Oir 's aithne dhuit an éigin,
  'S bheil creutairean a dh' fhan innte;

Tha gorta, daors' 'us reubainn,
Toirt orr' bhi seinn an leir-chreach,
Fir-ionaid, uachd'ran, 's cléirich,
Gu h-eucorach 'g an teannachadh.

Tha coimhearsnaich 's luchd-eòlais,
A dh' fhuirich beò 's a b' aithne dhuit,
'S an àite so gun sòltrum,
Fo fhòirneart 'us fo eallaichean ;
Ach tha an aitim shònruicht',
A dh' amais air an nèamhnuid,
Air uairean làn de shòlas,
Am meadhon bròin 'us aim-beartais.

'S nach airidh Dia air cliù uainn,
Cho fhad 's bhios tùr 'us aithn' againn,
A chuir 'n ar n-anam iunndrainn,
An deigh an ionmhais fhalaichte ?
Ged bhios sinn tamull tùrsach,
Fo aimheal 'us fo chùram,
Bheir esan aoibhneas ùr dhuinn,
'Nuair ni' e ghnùis a thaisbeanadh.

O 'n dh' fhàg thu mis 'an Albainn,
'Stric freasdail shearbh a tachairt rium,
Bu lionmhor oiteag ghailbheach,
'S tonn anameineach chaidh tharam ann ;

Ach th' agam acair dhearbhta,
'S tha greim aic' anns an ailbhínn,
'S a dh' áindeoin gaoith 'us fairge,
Cha spealgar air a chladach mi.

'Us tha mo long do-mhillte,
Oir 's tìodhlac nach gabh ceannach i;
Cha bhàth a mhuir no 'n dìl i,
Dh' aon seòrsa sìd gu 'n amais rium;
'Us tha mo Sgiobair fior-mhath,
'Se Ceannard càbhlaich Shioin,
'Nuair bheir e sinn do 'n tir ud,
'N sin chi thu mi gun amharus.

'Nuair bhios an cuan 's na speuran,
'S gach dùil a sèideadh bhagraidhean,
'Se riaghlas dhomh leis féin i,
'Nuair thréiger leis gach caraid mi;
"Na h-uisgeachan le 'm beucaich,
Ged rachadh thar nan sléibhtean,"
'Se ghealladh dhomh nach tréig e,
'S gu 'n toir e féin do 'n chaladh mi.

Mu 'n sguir mi riut a sheanachas,
Gu 'n ainmich mi le tairisneachd,
Gu 'n do shiubhail Fearachar,
'S ma 'n d' fhalbh e bha e labhairt rium.

'Us dh' aidich e gu dealbhach,
A chreideamh bhi neo chealgach,
'S air carraig gu robh earbsa,
Mar dhearbh e o cheann fhada bhi.

Gu 'n shuidhich e gu tùrail,
A chùrsa mar dheadh mharaiche,
Le *combaist* na Tiomn' 'ùire,
'Us gu 'n robh shùil gu mion oirre ;
Gu 'n d' thug e suas a chùisean,
Do Iosa bha 'g a stiùradh ;
'S o 'n 's Esan bu cheann-ùil dha,
Cha chùram gu 'n do chailleadh e.

O 'n thug e suas leis féin e,
Nach éibhinn dha gu 'n d' lean e ris,
'S gu 'n bhuanaich e·gu treubhach,
Gu ceann a réis gun fhannachadh !
Bu shòlas bhi 'g a éisdeachd,
'Toirt glòir do 'n Uan a cheusadh,
'S a leighis o gach eucail,
Le fuil a chreuchd gu fallain e.

Ach 's muladach an àireamh,
A dh' fhalbh le plàigh 's le anshocair.
'S do shaoghal eile dh' fhàg sinn,
Gun eòlas c 'àit' an rachadh iad ;

Ach iadsan theich gu Ràmot,*
  Tha iad gu sona sàbhailt'
'S cha chuirear as gu bràth iad,
  Cha bhàsaich an t-Ard-Shagart ann.

Biodhmaidne 'n ar luchd leanmhuinn,
  Re fad ar n-aimsir charraidich,
'S ann air na creidich ainmeil
  Tha sealbhachadh nan geallaidhean;
'S Bidh sinn gu siorruidh 'faireachdainn,
  Gu bheil an diadhachd tarbhach,
Do chuirp cho math ri anamaibh,
  'Nuair dh' amaiseas iad 'san aiseirigh.

Tha 'n eaglais a rinn d' àrach,
  A làthair anns a bhaile so,
Tre 'n litir so cur fàilt ort,
  'S air cairdean a tha 'm fagus duit ;
'Us cha 'n ann oirbhse mhàin, ach
  Air sliochd an dara Adhaimh,
Tha giùlan annt' a nàduir,
  'S na h-uile h-àit am faighear iad.

Thoir beannachd uam gu d' chàirdean,
  Do bhràthair 'us do pheathraichean,
Gu Raonull 's a chuid phàisdean,
  'S gu càch gun eadar-dhealachadh ;
Thoir earail ann an gràdh dhaibh,
  Gu pilleadh ris an t-Slàn' ear,

---

*Ràmot-Gilead,—aon de na bailtean didein.

Gun fhios nach tig am bàs orr’,
’Us iad gun ghràs gun aithreachas.

Cuir litir ann an éiric,
Na té so nall gu cabhagach ;
Thoir fios ma d’ thiomchioll féin domh,
’S mi dheimhin na tha maille riut ;
Mo bheir i ’n àm dhomh leughadh,
Gu m’ chuimhne cainnt do bhéil rium,
Is ann a ’s mo a h-éifeachd,
Gu m’ ghleusadh o bhi airtnealach.

Cha dean mi ann am bàrdachd,
An còrr an tràth so aithris dhuit,
An dùil air taobh mo shlàinte,
Gu ’n cuir mi fàilte fathast ort ;
Ach co-dhunaidh mi ’n dàn so,
A’ guidhe soraidh slàn leat,
Is mise d’ Eachann gràdhach,
’S do bhràthair anns an aideachadh.